

Alparslan Aydın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.11.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anadolu

Bir destansın Anadolu,
Kara bağrın şehit dolu.
Kars, Ardahan, Sivas, Bolu,
Bir bahçenin gülleriyiz.

Ha Sünniyim, ha Bektaşım,
Hem efeyim, hem dadaşım,
Laz, Çerkez, Kürt kardaşım,
Bir ağacın dallarıyız.

Yetmiş milyon gül dalı...
Bu yurt Türk'ün öz malı,
Yine Türk'ün kalmalı,
Diyen yiğit dilleriyiz.

Erzurum, Van, Bayburt'u
Çiğnetmeyiz bu yurdu,
Bu ellerin bozkurdu,
Bir Allah'ın kullarıyız.

Yemyeşil güzel bağlar,
Şehit kokan ulu dağlar,
Çağ kapatıp, yine çağlar,
Açan şanlı erleriyiz.

Yesevi, Yunus, Mevlana,
Kağnısıyla Elif Ana...
Nice can veren vatana,
Şehit, yetim, dullarıyız...

Alparslan Aydın

Anam

Bir içli türküdür anam,
Yüreğin en yanık yerinden
Dökülen dudaklara.
Alıp gamı, tasayı elimden
Götüren ta uzaklara.

Bir yudum sudur anam,
Çocukken iftarlarca beklediğim
Temmuzun sıcağında.
Bırakıp korkuyu, endişeyi
Huzur bulduğum kucağında.

Bir Lokman merhemidir anam,
Tüm acılarıma sürdüğüm
Düştüğüm her anımda.
Kovar her daim hüznü, çileyi
Mutluluk kalır yanımda.

Bir mavi gökyüzüdür anam,
Uçsuz bucaksız,
Kanat çırdığım yarınlara hürce.
Bir cennet bahçesi anam
Koştüğüm her köşesinde
Korkusuzca, özgürce.

Alparslan Aydın

Armağan

Sana bu şehri armağan ediyorum,
Al götür ürkek güvercin,
İçinde sen olmasan da,
Sokaklarında çınlamasa da sesin,
Yürümesen de caddelerinde,
Olmasa da ayak izlerin,
Karlı kaldırımlarda,
Ben bu şehri sana armağan ediyorum.

Sana yüreğimi armağan ediyorum,
Al götür nazlı güvercin,
İçinde bir tek sen olan,
Damarlarında tek senin dolaştığın,
Bir tek sana çarpan,
Bir tek seni atan,
Bir yürek armağan ediyorum.

Sana gözlerimi armağan ediyorum,
Senin gözlerin kadar deniz olmasa da,
Gülme de gözbebekleri...
Her şeyde seni gören,
Sensiz gecelerde
Uykuya küs, geceye barışık,
Yalnız gözlerine alışık,
Bir çift göz armağan ediyorum.

Sana sevdami armağan ediyorum,
İstersen al götür gülüm.
Mecnun'un kışkandığı,
Ferhat'ın utandığı,
Senden bir dilim umut dilenen,
Yalnız sana sevdalı,
Yalnız sana yaralı,
Bir sevda armağan ediyorum.

Alparslan Aydın

Aslan Paşam

Evimize neşe verdin,
Benim koçum aslan paşam.
Bana gelsin cümle derdin,
Benim koçum aslan paşam

Can getirdin gönlümüze,
Nefes oldun ömrümüze,
Dermansın sen dizimize,
Benim koçum aslan paşam.

Babasının can yoldaşı,
Ablasının arkadaşı,
Anasının güher taşı,
Benim koçum aslan paşam.

Allah yolun açık etsin,
Dertler senden kenar gitsin,
Hızır daim yolan yetsin,
Benim koçum aslan paşam.

Anan baban paşasısın,
Ciğerinin köşesisin,
Sülalenin neşesisin,
Benim koçum aslan paşam.

Hâk ile ol, olma batıl.
Vatansa yol durma, atıl.
Ne satan ol ne de satıl,
Benim koçum aslan paşam.

Zekan ile ışıldarsın,
Kışımıza sen baharsın,
Can goncam iyi ki varsın,
Benim koçum aslan paşam.

Alparslan Aydın

Aşk Dili

Sen "sevdaca" bilir misin?
Uykusuz geceyi,
Bitmemiş heceyi,
Kül olan niceyi...
Yani sevmeyi bilir misin?
Mecnun'u duydun mu hiç,
Çölde bir kum tanesinden?
Ferhat'ı gördün mü
Dağların tunç gövdesinde?
Ya Kerem gibi yandın mı
Aşkın alev nefesinde?

Ya sen "Hasretçe"yi bilir misin?
Gittikçe uzayan yollar,
Geçtikçe asırlaşan yıllar,
Bir türlü sarmayan kollar...
Yani özlem, yani gurbet
Anlatır mı bir şeyler
O taş kalbine?
Sen özlemeyi bilir misin?
Milyonlarca yıldız altında yalnızken?

Peki "Ölümce"yi bilir misin?
Ömür denen borç defterinden
Son alacaklı Azrail'i
Beklerken,
Ellerini tutmayı isteyen o titrek eli,
Şen bunu da bilmezsin şimdi
Ölümdür büyük sevdaların bedeli

Ve sen!
Bildiğinle devam et,
Sevmemeyi öğret herkese,
Kaçmayı o yüce şeylerden...
Sevdaca öğrenme sakın,
Sen onu taşıyamazsın.
Hasretçe de bilme sen,
Hasret yürek işi,
Sen onla yaşayamazsın.

Alparslan Aydın

Ayrılık Koşması

Çok aradım dünyayı, şunu gördüm
Ayrılık derdinin dermanı yokmuş
Bu acı lokmanın tadına vardım,
Ayrılık derdinin dermanı yokmuş

Ölümlle akraba, ölümlle birdir
Ölüm kurtuluşmuş, bu ondan zordur.
Derler ki her derdin dermanı vardır
Ayrılık derdinin dermanı yokmuş

Alıyor aklını, kesiyor nefes
Eyliyor dünyayı sana bir kafes,
Kulaktan kalbine işleyen bir ses
Ayrılık derdinin dermanı yokmuş

Boğazda bir yumru, gözlerde bir yaş
Beyninle yüreğin eyerler savaş
Bulurum yolunu deme arkadaş
Ayrılık derdinin dermanı yokmuş.

Gezmediğim bucak köşe kalmadı
Sormadığım geda, paşa kalmadı
Bir gram mutluluk, neşe kalmadı
Ayrılık derdinin dermanı yokmuş.

Alparslan Aydın

Başbuğca

Bir nisan sabahıydı çöktü kara bulutlar
Ağıt ağıt iniyor boz yeveli bozkurtlar

Öksüz artık üç hilal, Başbuğ göçtü dünyadan
Yiğit ve mert bir bozkurt dimdik geçti dünyadan.

O şimdi Bilge Kağan, Mete'yle kurultayda
Ruhu şad dolaşıyor Ötüken'de Altay'da

Ne eğildi makama ne sattı davasını,
Bize miras bıraktı Turan'ın sevdasını.

Bayrak derdi bizlere, gönderde olmalıyız
Dokuz ışık yolunda el ele kalmalıyız.

Türk ve İslam ülküsü yükselsin alınlarda
Turan bizi bekliyor çok güçlü yarınlarda

Ergenekon misali yık hain dağlarını
Oğuzca yaşayalım Türk'ün tunç çağlarını

Çık yine Ötükençe gelince kurt narası
Budur bize Başbuğun tek emri, tek mirası.

Alparslan Aydın

Ben En Çok Babam Olmak İstedim

Ben en çok babam olmak istedim
O benim süper kahramanım,
O benim gururlu yanıım,
Koruyup kollayanım
Gözleri sert baksa da
Gizlice ağlayanım...

Ben en çok babam olmak istedim,
O benim yaşlandığım dağım,
O benim sığındığım kucagım,
Yaz günü serin gölgem,
Zemheride sığağım,
Tüm gurbetlerden kaçtığım
Yurdum, yuvam, bucağım.

Ben en çok babam olmak istedim,
O benim duruşu dik çınarım,
Heybetim o benim,
Gururum, şanıım, vakarım.
Yolumu kaybedince yıldızım olur benim,
Çölde susuz kalınca
Kandığım can pınarım.

Ben en çok babam olmak istedim
Helal lokmam o benim,
O benim alın terim.
Dizimde dermanımdır,
Gözümde ışığım, ferim
Sizin olsun tüm kahramanlar
Ben en çok babam olmak isterim.

Alparslan Aydın

Ben Seni Çok Sevdim Be Kadın !

Ben seni çok sevdim be kadın,
Tövbelerce affedilme umudu gibi,
Merhamet pınarlarında kana kana susuz
Kalmış bir sevda yolcusu gibi.

Yıllar yılları
Yollar hasreti kovalıyor
Ben kara geceleri
Gözler kan çanağı, gözler uykusuz
Ben seni çok sevdim be kadın
Yürekte bir yangın
Alev ateş bir aşk sancısı gibi.

Ben seni çok sevdim be kadın,
Pervanenin ışığa sevdası misali alev alev
Ölümüne, çaresiz, geri dönülmez
Pervanece kendinden geçmiş
Pervanece kana kana içmiş
Ecel şarabını
Ölüm meleğinin elçisi gibi.

Ben seni çok sevdim be kadın
Mecnunun uçup giden aklınca
Küllenmiş kalbince Kerem'in.
Deldim yüreğimi Ferhat'ın kayaları misali
Bin yerinden bir bakışla .
Ve Yakupça bir yakarışla
Bağıra hıçkıra haykırıyorum
Kuyular başında
Ben seni çok sevdim be kadın...

Alparslan Aydın

Beyaz Şehadet (Sarıkamış Yiğitlerine)

Ölüm geliyor
Bir gece kadar avaz avaz
Ölüm geliyor
Dağlar bu gece bir başka ayaz,
Ölüm geliyor
Ki meleğin kanadında
Melek misali bembeyaz...

Ölüm geliyor
Kar tanesince
Lapa lapa yeryüzüne
Ölüm geliyor
Ölümü bile bırakıp hüzüne...

Ölüm geliyor
Bir ananın dizi
Nazlı yârin yüzü gibi
Naif ve tatlı
Ölüm geliyor
Sarıkamış yollarında
Kardan pusatlı.

Ölüm geliyor
Alsın diye Mehmedimi
En güzel köşklerden cennete
"Es sala" ...
Kavuşsun yiğidim
Beyaz şehadete.

Alparslan Aydın

Bin Şükür

Gönlümün tek bestesi,
Kalbimin son nefesi yârim ,
Yokluğunda yokmuşum,
Yokluğundur yok oluşum.
Gözlerinin gözlerime değdiği
Gözlerinin yüreğimi eğdiği
Gözlerinin "al bu yürek senin" dediği
Bu kalbin "can" diye seni istediği gün
Can olan gelişine
Heyecan olan gülüşüne bin şükür.

Sen!
Bana heves değil,
Ömrüme nefes olan
Her daim can kuşuma
Can veren kafes olan
Gül yüzüm gülen yüzüm
Bal özüm, tatlı sözüm
Sana bütün ömrümle,
Sende tutsak gönlümle can yârim der iken
Çölde Mecnun misali delice sever iken
Beni yâr bilişine,
Ve yârim oluşuna bin şükür.

Bin şükür varlığına,
Bin şükür yârlığına,
Bin şükür yanımda sen,
Bin şükür canımda sen...
Bin şükür balpeteğim
Bin şükür kalp otağım.

Alparslan Aydın

Bir Kızı Olmalı İnsanın

Bir kızı olmalı insanın
Yüreğinden düşen cemreler misali,
Bir kızı olmalı insanın
Huzurlar dolduran kelimeler misali.

Bir kızı olmalı insanın
Sırtını dayadığı bir dağ misali,
Bir kızı olmalı insanın
Gönlünün ortasında bir otağ misali.

Bir kızı olmalı insanın
Baktıkça kalbinde ırmaklar akıtan,
Bir kızı olmalı insanın
Canın bittiği yerde
Cana can katan...

Bir kızı olmalı insanın
Babam diyince damarlarında kan,
Yüreğinde can olup uçmalı
Kelebeklercesine
Bir kızı olmalı insanın
Cennette bir melek beklercesine.
Ve bir kızı olmalı
İnsanın işte sevmek bu
İşte gülmek bu dercesine...

Alparslan Aydın

Bir Sana...

Bir seni sevdim,
Kendimden daha fazla,
Bir sana yandım,
Cehennemlerin ortasında,
Zemherideyken yüreğim.
Bir sana üşüdüm,
Çöllerin en sığınağında,
Güneşin ateşten kucığında.
Bir sana,
Bir seni ağladım,
Sabahlara kadar.
Bulutları kıskandırdım,
Yağmuru utandırdım,
Gözyaşlarımla...
Bir sana bağladım,
Kalbimi delicesine...
Bir sana yazdım,
Şevda kokulu şiirler,
İsyana tadında şarkılar,
Kitaplarımın arkasında...
Bir seni içtim,
Rakımın her yudumunda,
Tiryaki kokan sigaramın her nefesinde...
İşte ciğerlerime işledi,
Gözlerin, yüreğin
Ve sen
Ve hayallerin...
Bir sana yürüdüm,
Sonsuz yollarda,
Sonunda sen olmasan da,
Beklemeden de pencerelerde.
Ve
Bir sana "benim" dedim
Sen istemesen de...

Alparslan Aydın

Bir Şair Olsam...

Bir sahil köşesinde olsam
Hayalimde sen; gözlerimde batan güneş...
Dalsam gitsem uzaklara,
Ağlasam ve yine ağlasam
Ve yine...
Kapanmaz açtığın yara.

Bir mezarlık köşesinde olsam,
Örtse kara toprak, olsa kapkara bedenim.
Dadansa çıyanlar, dolsa cümle böcekler,
Parçalansam ve yine parçalansam
Ve yine...
Parçalanmaz yalnız sana ait,
Bu deli, bu yanık yüreğim...

Bir şair olsam,
En yüce
En yanık sevdalardan alsam muradımı,
Yazsam ve yine yazsam
Ve yine...
En güzel aşk şiiri diye
Satır satır, sayfa sayfa adını...

Alparslan Aydın

Bir Şehir Hayal Edin

Bir şehir hayal edin gökte
Bulutlar var yanında,
Peri kızı misali
Masallar diyarında
Sana uzak belki de
Belki çok soğuk sana
Bize ise bir cennet ayarında...

Bir şehir hayal edin bembeyaz
Lapa lapa kar olmuş.
Düşüp her bir yüreğe
Nazende bir yâr olmuş,
Sana buzdan bir kafes
Belki bir soğuk bir nefes
Bizese ana kadar
Sımsıcak diyâr olmuş.

Bir şehir hayal edin yalnız,
Yalnız ama hep vakur,
Hep dimdik, hep cesur,
Dağların zirvesinde.
Sana sert bir hançer
Belki keskin bir bakış
Bizese umut olur
Tarihin her köşesinde.

Bir şehir hayal edin kadim
Yorgun, kırgın ama her daim
Kol kanat olmuş vatana,
Bir babanın çizgi çizgi yüzünce
Ve ipek bir yatak koynunda yatana
Bir ananın şefkat şefkat dizince.

Bir şehir hayal edin ervah-ı ezelden
Beri tutmuş sevdanın elinden
Çıkmış dağlara Emrah
Ne kadar uca da olsa
Ne bir ah etmiş ne de eyvah
Ceylan gözlerde kalmış
Alınmayan selamlar,
Edilmeyen kelimeler
Gülce, perice
Gülperice dolaşmış diyar diyar
Sümmani'nin dilinde
Sümmani'nin telinde

Bir şehir hayal edin omuza omuza,
Yaslandığı dağlar gibi
Dimdik,
Tuttuğu hançer kadar keskin
Vurduğu davul kadar tok,
Sızısı ninni olmuş,

Yazısı ağıt dillerde
Yine de Őükrün diyarı olmuş
Hamdın kalesi.
Ne bir isyan kopmuŐ gönlünde
Ne yorgunluk emaresi.

Ve bir Şehir hayal edin göklerde
Bir yanım dağdır bir yanım uçurum
Ne ekmeğimde tuzum var
Ne de bozuktur hamurum.
Çökse de üzerime gök
Yıkılsa da yer altımda
Vatan der dururum
Ben yaylalar kartalı
Benim adım ERZURUM

Alparslan Aydın

Bir Valizde Yirmi Yıl

Adam baktı valize,
Gri, kırık, eskicesine
Hayatım sanki dercesine.
Adam baktı valize,
Boynu bükük, bağı yanık
Gözleri sulusepken,
Ölüme doğru gidercesine...

Adam baktı valize
Bir valizde yirmi yıl,
En altına hayallerini koydu,
Yanına umudunu,
Aşkını koydu, acısını koydu
Aşk acısını koydu.

Adam baktı valize
Aldı anılarını koydu
Tek tek,kat kat.
Güldürenleri de koydu,
Gülümsetenleri de,
Salya sümük hüngürtenlerini de...
En altlarına koydu öfkelenenlerini,
Yani yirmi yılı gölgelendirenlerini.

Adam baktı valize
Hatalarını koydu bir köşeye
Yanlışlarını.
Pişmanlıklarla doldurdu yanını
Tövbelerle kapamaya çalıştı,
Boşuna bir çırpınış
Çaresiz bir ağlayıştı.

Adam baktı valize,
Gözlerini koydu sevdiğinin
Karardı gökyüzü,
Karanlıkta kaldı dünya
Güneş batmış misali.
Ellerini koydu,
Saçının tellerini koydu.
Tatlı sözlerini de koydu,
İşvesini, nazlarını da...

Adam baktı valize
Sevgisini koydu, sevdasını
Duasını, bedduasını.
Kabuslarını koydu, rüyasını.
Gelişlerini koydu yârinin
Gidişlerini.
Bakışlarını koydu,
Gülüşlerini.

Adam baktı valize

Yirmi seneyi koydu,
Gece gece, gündüz gündüz
Acı, tatlı
Her saniyeyi, her anı
Her köşeyi, her yanı.

Ve adam baktı valize
Uzun uzun, sicim sicim
Bir yüreğini koyamadı,
Yüreği sığmadı, sığdıramadı
Çıktı adam evden
Daha da duramadı
Bir valizde yirmi yıl dedi
Geriye kalan bir yaralı yürek
Ve bir valizde yirmi yıl...

Alparslan Aydın

Bunu Nasıl Anlatayım

Sevda mı alışkanlık mı
Bunu nasıl anlatayım?
Sonsuz mu bu bir anlık mı
Bunu nasıl anlatayım?

Sensiz nefesim olmuyor,
Yaşam hevesim olmuyor,
Soluğum sesim olmuyor,
Bunu nasıl anlatayım?

İnanmazsan sen sözüme,
Bakmayınca yar gözüme,
Kan yürümez ki dizime
Bunu nasıl anlatayım?

Adın ile can bulmuşum
Cana heyecan bulmuşum
Bir huri canan bulmuşum
Bunu nasıl anlatayım?

Olmayınca sen yanımda
Her dakikam her anımda
Can çekilir bu canımda
Daha nasıl anlatayım?

Alparslan Aydın

Buyur Gel Sevgili Ölüm !

Gemileri yaktım ben
Ölümden de dönüş yok
Ölmek bir kez olurmuş,
Tekrar tekrar ölüm yok,
Nefes al, nefes ver
Artık boşa bir çaba,
Hayat çok sert şekilde
Çekti beni hesaba.

Ağlamak yok, gülmek yok
Döndüm ruhsuz eşyaya,
Dostum bana ölmek yok
Sürgün geldim dünyaya.
Azabım her gün artar,
İşkencem zindan zindan,
Kalbim sıkar beynimi
Zihnim beynimi yırtar.
Çık gel ey ölüm
Kurtar beni sen bundan.

Yaşamaya gönlüm yok,
Kalmadı hiç hevesim
İşte burda ey ölüm
Kes de bitsin nefesim.
İnan yanmaz hiç canım
Koparsan lime lime
Benim bana isyanım
Sen acıma halime.
Gel, al ve git ruhumu
Yaşamaya lüzum yok,
Yendim senden korkumu
Bitti burda hikayem
Başkaca da sözüm yok.

Alparslan Aydın

Can Azerbaycan (Birliktir Tek İlacımız)

Sen gardaş de, can diyerik
Can verir vatan diyerik
İki devletiz, tek millet
Birleşir TURAN diyerik

Sen ki benim kardaşımsan
Men gövdeyem sen başımsan
Turan denen aşk yolunda
Yolumsan, can yoldaşımsan.

Bakü, Şuşa benim ilim
Azerbaycan ata elim
Şehriyar'dan Can Emrah'a
Senle birdir ağzım dilim.

Fitne girmez aramıza
Merhemiz biz yaramıza
Rus'u musu boş ver gardaş
Biz bakarık çaramıza.

Karabağ ortak acımız
Tek kökten soy ağacımız
Sen hesteysen men hesteyem
Birliktir tek ilacımız.

İkileşsek gelir ölüm
Rus, Ermeni eder zulüm
Hocalıda neler etti
Merhametsiz kanlı zalim

Enver Paşa'm rüyasıydı
Büyük Turan dünyasıydı
Türk Azeri gardaşlığı
Elçibey'in mirasıydı.

Bu miras ki boyun borcu
Bozmak söyle kimin harcı
Eger tek bir yürek olsak
Gelmez gönle korku, acı

Alparslan Aydın

Dadaşın Türküsü

Bir türkü söyle bana,
Şu dadaş ellerinden.
Dadaş misali sert
Dadaş misali mert olsun.
Çınlasın kulaklarda,
Yüz değil bin yıl sonra
Öyle yürekten söyle ki,
Duymayan namert olsun...

Bir türkü söyle bana,
Şu karlı dağların doruğunda,
Kırmızı gülün demet demet olduğu
Yayla yolunda...
Dinlesin Palan seni,
Coşsun Aras sesinle,
Erisin buz tutan yürekler,
Senin "Mükerrem" nefesinle.

Halen daha göç göç olur yollar,
Huma kuşu yine uçar başımda.
Ve halen daha ayakları yan basar
Sarhoşluk var dadaşımda.

Güzeller bezenmiş toya giderler,
Öyle bir güzellik ki akan su durur,
Dadaşımın yüzünde keskin hançerler,
Yiğitlik mührünü tarihe vurur.

Alparslan Aydın

Daha Bir Güzelleştiriyorsun İnsanı

Tüm umutların kaybolduğu yerde
Bir güneş gibi doğdun
Yüreğime.
Aydınlık yarınlar gibi güzel kadın
Bir güneş gibi ısıtır her hücremi
Her zerremi alev alev o güzel adın.

Uzak diyarlara götürür
Uzak hayallere gözlerinin bebeği
Baktıkça eritir,
Baktıkça kül eder gözlerimi
Ve sonra daha bir güzelleştirir
Mısralarımı, satırlarımı, sözlerimi...

Bütün sevdalar yalan olur,
Masal kalır.
Sevdanın yanında
Kerem utanır Aslı'dan
Mecnun usanır Leylasından
Binlerce âşık darağacında
Birer idam mahkumu
Zülüflerin arasından.

Aşkın en alev halisin
Sevdanın en asil yanı
Bir huzur kaplıyor
Bir mutluluk sarıyor
Daha bir güzelleştiriyorsun insanı.

Alparslan Aydın

Değirmen

Dünya derler bir değirmen
Öğütür cümle varı,
Toprağı, yıldızları
Arşı, arzı; göğü, yeri
Sevinçleri, kederleri
Sımsıkı tutuşan elleri,
Çipil çipil âşık gözleri
Gerçekleri, tüm gizleri.

Dünya derler bir değirmen,
Öğütür tüm duyguları,
Mutluluğu, kaygıları,
Sevgileri, saygıları
Nefretleri, övgüleri
Öfkeleri, sevdaları
Merhameti, duaları
Zulümleri, belaları.

Dünya derler bir değirmen
Öğütür senlik, benliği
Hüznü, gamı, esenliği
Dünya derler bir değirmen
Öğütür cümle hisleri,
Dünya çeken nefisleri.

Dünya derler bir değirmen
Öğütür tüm zamanları,
Asırları, yılları,
Saatleri, tüm anları,
Gidenleri, kalanları
Firavunu, sultanları
Kendin tanrı sananları
Şeytanlara kalanları,
Nefs uğruna yananları.
Dünya derler bir değirmen
Ne bırakır Süleymanı,
Ne yaşatır Lokmanları.

Alparslan Aydın

Derdim Senle Güzel

Saçının her telinde kalbimin her hücresi,
Damar damar aşığım var mı daha tesi?

Gözlerinin ateşi yakar bağrımı yakar,
Bir lav olur ruhuma, akar delice akar.

Ellerin zalim cellat, sallar darağacımda;
Derdim de senle güzel, senle güzel acım da.

Gönlüm bir derviş gibi peşinde yorulmaya
Aşık mı derim ona, gznle vurulmaya.

Mecnun'um çöllerinde; can oldun, serap oldun.
İçmeye doyamadım, ruhuma şarap oldun.

Bir ecel kuşu gibi konup canım üstüne
Fark etmez koy toprağa, altı ne ki üstü ne?

Senden sonram yok benim, senden öncesi gibi
Elestten peşindeyim, aşkın gölgesi gibi.

Bu kalp seni sevince pişti de yürek oldu.
Sevdam çorak dağ idi; bağ oldu, çiçek oldu.

Şimdi git deme sakın, gitmek ki yalan bana
Keremce gç ederim öteye yana yana.

Artık sözü bitirdim, elveda yâr hoşça kal
Gönül sarayım senin, sen orada hoşça kal.

Alparslan Aydın

Dilsiz Sırdaş

Geceye sığmaz nefretim var benim,
Bu yüzden uykuya düşman gözlerim,
Ne ruhum aydınlık ne de bedenim
Geceye sığmaz nefretim var benim.

Karanlık, gece, ben... Üç dilsiz sırdaş,
Üçümüz de berduş, üçümüz ayyaş,
Sevince düşmanız, kedere yoldaş,
Karanlık, gece, ben... Üç dilsiz sırdaş,

Ruhumun yangını döndü közlere,
Yaz bitti, bahar yok, düştüm güzlere,
Gönlüm dönse de ateş denizlere,
Ruhumun yangını döndü közlere.

Ferhat'tim dağ oldum, içim oydular,
Mecnun'dum çöl oldum, susuz koydular
Kerem'dim, Tahir'dim; tek tek kıydılar.
Ferhat'tim dağ oldum, içim oydular,

Var olasin dünya, kazanan sensin
Değirmen misali, can öğütensin
Ne vazgeçtiğim sır ne de yetensin
Var olasin dünya, kazanan sensin

Alparslan Aydın

Dönmeyi Düşünmediler

Çanakkale yolları şehit kokuyor şehit.
Bir yanda Yahya Çavuş, bir yanda Koca Seyit.
Bu bir Allah davası, bu bir ümmet sevdası
Buna yerde kurt ve kuş, gökte melekler şahit.

Allahuekber diyip bu yolda can verdiler.
Bu vatan bizim diye toprağa kan verdiler
Dönmeyi düşünmeyen koç gibi yiğitleri,
Gözyaşlı analar vatana kurban verdiler.

Çanakkale giderse ar ve namus kalmazdı,
Toprak Türk'ün vatani, İslam yurdu olmazdı,
Bunu bilen Mehmed'im nasıl durur evinde
Top ve tüfek yılsa da sönmez iman yılmazdı.

Durmadı da Mehmed'im koştı gitti ölüme,
Boynunu eğmeyip de bitti dedi zulüme,
Ne düşmanın zırhlısı ne topu ne tüfeği
İman ile dur dedi yedi başlı zalime.

Alparslan Aydın

Dönmüyor

Sevdan uzakta benden, çok uzaklarda,
Yalvardım yakardım geri dönmüyor.
Yüreğim sayende hep tuzaklarda,
Yanıyor şu gönlüm asla sönmüyor.

İsyan kokar oldu bütün sözlerim,
Dermansız, titriyor zayıf dizlerim,
Her zaman gülen mutlu gözlerim,
Durmadan kanıyor yaşım dinmiyor.

Dillere düşeli sevda derdinden,
El sallar dururum aşkın ardından,
Dertlerim bir kambur, benim sırtımdan,
Her saat çıkıyor bir kez inmiyor.

Bir zaman sultandım aşk ülkesine,
Sayende sığındım kul gölgesine,
Sevdayı sordum da aşk bilgesine,
Bu nasıl dert ise o da bilmiyor.

Alparslan Aydın

Duam

Yaş olmasın hiç gözünde
Allah seni ağlatmasın
Duadır her sözümde
Allah seni ağlatmasın

Ağlamandır, bana ölüm
Gül ki gönlüm gülsün gülüm
Göge doğru açık elim
Allah seni ağlatmasın

Gözyaşın ki beni yıkar,
İlmek olup boynum sıkar,
Alev olup bağrım yakar,
Allah seni ağlatmasın.

Ağlamak yok sözün vardı,
Tatlı işve nazın vardı,
Hep gülecek gözün vardı,
Allah seni ağlatmasın

Gül sana güneş olayım,
Ağlatırsam taş olayım,
Şeytanlara eş olayım
Allah seni ağlatmasın

Alparslan Aydın

Erzurum

Erzurum yayla kartalı, zirvede çift başıyla
Erzurum bir koca tarih, bu cevval dadaşıyla

Erzurum bir yanık türkü, "Hani Yaylam" tadında
Erzurum ölmez yiğit ki Nene Hatun adında

Erzurum dün, bugün yarın; tüm zamanlar ötesi
Erzurum İbrahim Hakkı, Alvarlının nefesi

Erzurum bir kanlı tabya, düşmana mezar olan
Erzurum bir şanlı serhat, İslam'a diyar olan.

Erzurum bir kar tanesi, yüreklere düşüyor
Erzurum zemheri yürek, alev alev üşüyor.

Erzurum Nafiz Bey olur, gök yüzünde göz gibi
Erzurum Sümmani Baba, inci inci söz gibi.

Erzurum bir haykırıştır, vatan bölünmez diyen
Erzurum buz tutmuş yürek, yurt uğruna eriyen.

Erzurum Hafız Osman'da kurtuluşun selası,
Erzurum Anadolu'nun dertli, mazlum balası.

Erzurum ki ön sözüdür şanlı cumhuriyetin
Erzurum ilk ateşidir, her daim hürriyetin.

Alparslan Aydın

Ey Resul (naatça Yakarış)

Peygamber bahçesinin en güzel gülüsün sen
Müminlerin bal tatlı kelimisin, dilisin sen.

Görmeden sevmek nedir? Senle bildik ey Resul,
Elimiz boş, yüz kara sana geldik ey Resul.

Her yanımız Uhud'dur, her bir yan şimdi Bedir,
Nefisle savaştayız bilmem ki kaç senedir.

Hadisin sorgulanır, sünnetin unutulmuş
Asırlardır ümmetin zevklerle uyutulmuş

Kudüs, Kaşgar öksüzdür; müminler sensiz yetim
Mahşerde sitem hakkın "Ne ettin ey ümmetim!"

Diyecek sözümüz yok, bakmaya da yüzümüz
Çoğumuz gafletten sessiz kaldı azımız.

Desek de bahane mi bu hadsizlik bizlere
Acep orda utanma iner mi bu yüzlere.

Yine de senden umut, sen Rahmet Peygamberi
Şefaata oldun bize kâl û beladan beri.

Şefaata eyle yine Rabbim de rahmet etsin
Sen razı ol ki bizden Rabbim merhamet etsin.

Yoksa halimiz harap; yoksa azap, kıyamet
Sancağının altında cennettir istikamet

Bu yolda Rabbim bizi şaşırtmasın bir anlık
Ey Resul, sensiz bize bütün cihan karanlık.

Alparslan Aydın

Ey Yâr!

Kapat gözlerini
Ki çıkabilsin güneş utanmadan
Kara gecelerin ardından.
Ve yine kessin sağda solda
Deli deli ahkâm:
"Benim bu âlemde en parlak,
Benim en ateşli, en yakan."

Topla saçlarını gülüm
Topla rüzgârla dalgalanmasın,
Görmesin hırçın deniz, saçlarını
Hırçınlaşmasın, kıskanmasın.

Anlatma sevdamızı efsanelerce
Anlatma da Leyla utanmasın,
Mecnun dönüşmesin çöl kumlarına
Kerem hırs edip yanmasın.

Alparslan Aydın

Eyledin

Yüreğimin alev, harı
Yaktın beni kül eyledin
Kalbimdeki bu çölleri
Bakışınla gül eyledin.

Ayrı koma ellerinden,
Bal dökülen dillerinden,
Sevda denen sellerinden
Akıp akıp göl eyledin.

Gül kokan o saçlarından
Kalbimin ta içlerinden
Seni sevmek suçlarından
Esir aldın kul eyledin.

Sevdam benim en derinde,
Derin derken gözlerinde
Can ilacım, sözlerinde
Susup beni del' eyledin.

Hasretinden meraktayım,
Nefesinden ıraktayım,
Çaresiz, son duraktayım
Kabristanı yol eyledim.

Alparslan Aydın

Gece

Bir gece gibisin kadın
Şessiz, sakın gizem dolu
Ürpertici, gecenin sesi gibi
Bir gece gibisin kadın
Bilinmeze götüren
Bir sessiz meleğin nefesi gibi.

Bir gece gibisin kadın
Her yanın alev, ateş
Yangınlarda gözlerin, ellerin
Tenin, yüreğin
Bir gece gibisin be kadın
İnsanı günahlara götüren
Kıyamete değin...

Bir gece gibisin kadın
Gece gibi huzur veren
Dinlendiren her hücremi
Her zerremi
Alıp mutluluğa götüren
Yüreğimi tüm benliğimi
Hayatın Yorgun kavgalarının koynundan

Bir gece gibisin kadın
Rüyaların en tatlısı
En heyecanlısı hayallerin
Dalınıp gidilenisin
En güzel düşüncelerin.
Ve sen gece gözlü kadın
En güzel yanısın gecelerin.

Alparslan Aydın

Gecede

Vatanın bağrına haŇer salanlar,
İnşallah her daim inler gecede.
Milletin yolunda toprak olanlar,
Bir ölse de doğar binler gecede.

Bu vatan bizimdi bizim kalacak,
Bunu bilmeyen de artık bilecek,
Bilmiyorsa elbet günü gelecek,
Tepesine çöker inler gecede.

Bayrağın alına kan olup Eren,
Toprağın altına gülerek giren,
Resulün cemalin cennette gören,
Şehadet ne demek anlar gecede.

İmanlı yürekler hep bile atar,
Kanını toprağa aşk ile katar,
Ezanla başlayan selayla biter,
Arşa yükselir Yasinler gecede.

Alparslan Aydın

Geçmeyen Sevda

Mecnun'un gönlünden Leyla'sı geçti.
Yunus'un aşk denen rüyası geçti.
Gamlı baykuşların tasası geçti.
Bak sevdan geçmedi, kara gözlü yâr.

Ferhat delmez oldu yalçın dağları,
Bülbüller unuttu gülü, bağları,
Geçti şu âlemde sevda çağları,
Bak sevdan geçmedi, melek yüzlü yâr.

Ağlayan gözlerin yaşları dindi.
Islandı güllerim, sularım yandı.
Kerem'in Aslı'ya sevdası söndü.
Bak sevdan geçmedi, benden gizli yâr.

Gülperi misali hayal kalsan da,
Peri diyarında masal kalsan da,
Sen benden geçerek bir el kalsan da,
Bak sevdan geçmedi, alev sözlü yâr.

Alparslan Aydın

Gelin Götürün, Asın Öldürün...

Bir gece yarısı,
Şafaklar atarken kızılıklar ardında,
Gelin götürün beni,
Asın öldürün,
Kan ağlayan yüreğimi...
Akmasın artık yaşlar gözümde,
Söyleyin ağıt diye çektiğimi,
Yanmasınlar bir daha, bu firavunun közünden...

Bir gece yarısı,
Ulurken vahşi çakallar,
Karanlıklar ardında,
Gelin götürün beni,
Asın öldürün...
Görmeden o zalimin alev gözlerini,
Taşmasın artık gönlüm bu kırık sevdayı,
Solumasın artık ciğerim, onun soluduğu havayı...

Ve bir gece yarısı,
Yükselirken sabah ezanları,
Göğün yedi kat ardında...
Gelin götürün beni,
Asın öldürün,
O asmadan saçlarının darağacında,
Yakmadan o alev nefesin sıcaklığında.
Gelin götürün beni asın öldürün,
Yüreğimi öldürmeden,
Hain avcının kurşundan sözleri..

Alparslan Aydın

Gençliğe Sesleniş

Uyan ey gençlik uyan, uyku yarı ölümdür.
Düşman dimdik dururken uyku; vebal, zulümdür.
Zulme karşı durmayan, dilsiz şeytan, zalimdir.
Uyan ey gençlik uyan, uyku yarı ölümdür.

Test çocuğu olmuşsun, beş şıktan ibaretsin
Doğruların silinmiş yanlıştta işaretsin.
Sohbet sana çok uzak, muhabbete hasretsin
Test çocuğu olmuşsun, beş şıktan ibaretsin

Saygı yok sözlüğünde, sevgin hep menfaate
Ne ilime hakimsin sen ne dine, siyasete
Aşkını pula çevirdin, dostluğunu ticarete
Saygı yok sözlüğünde, sevgin hep menfaate

Müzik diye dinlersin küfürü, hakareti
Sarmış bak her yanını zevksizlik rezaleti
Şarkının da tadı yok, türkünün asaleti
Müzik diye dinlersin küfürü, hakareti

Bilirim bu değilsin kesmem ki senden umut.
Ne çıkar aklından bunu ne de bir anlık unut.
Ceddindeki aşil kan hep damarlarında mevcut.
Bilirim bu değilsin kesmem ki senden umut.

Alparslan Aydın

Gidişin Üşütür

Bugün bir başka soğuk Erzurum
Ne gelen sonbahar,
Ne dökülen yapraklar,
Ne Palandöken'e dökülen kar
Üşütür yüreğimi.

Bugün bir başka soğuk Erzurum,
Artık ne alev alev ısıtan yüzün
Ne yüreğime kor gibi işleyen
Şımsıcak sözün var.
İşte gidiyorsun bir gece gibi sessiz,
Bir gece kadar ıssız
Bakmadan ardına zemheri misali hissiz.
Ben yollarda bir garip seyyah
Düşmüşüm peşine
Heyhat ne çare
Ne ulaşacak bir yolum
Ne bulacağım izin var.

Bugün bir başka soğuk Erzurum,
Çünkü gidiyorsun,
Gidiyor güneşim, sönercesine
Yüreğim buzula dönercesine
Gidiyorsun
Zemheride bırakıp aşkı sevdayı
Bir buzula çevirip dünyayı
"İşte gidiyorum
Donsun dünya, dursun zaman" dercesine...

Alparslan Aydın

Gönlüm

Gündüzümdün, güneşimdin
Şimdi buzda kaldı gönlüm.
Pervanendim, ateşimdin
Yandı, alev aldı gönlüm.

Yârim idin, yaram oldun
Helalimken haram oldun
Cehenneme çıram oldun
Günah günah doldu gönlüm.

Bu masalda olan oldu
Acı senden kalan oldu
Gönül bağım talan oldu
Açılmadan soldu gönlüm.

Uydum kader kararına
Verdim aşkı zararına
Kerem gibi aşk nârına
Destursuzca daldı gönlüm.

Ben sevmişim, ben yanmışım
Senin için yalanmışım
Musalla da uzanmışım
Namazımı kıldı gönlüm.

Alparslan Aydın

Gözümün Nuru

Gönlüm coşmuş delidir,
Sevdan cennet yoludur,
Aşkım dolu doludur

Gözlerinin nurunda
Gönlünün huzurunda.

Kalbim sen de barınır,
Ardın sıra sürünür,
Ruhum dertten arınır

Gözlerinin nurunda
Gönlünün huzurunda.

Gözün alev, yüzün nur
Bakıp bakıp hayal kur
Ruhum ki huzur bulur

Gözlerinin nurunda
Gönlünün huzurunda.

Her yerim alev, duman,
Bilirim bu aşk yaman,
Kaybolur gider zaman,

Gözlerinin nurunda
Gönlünün huzurunda.

Ölüm olsa koşarım,
Sensiz nasıl yaşarım?
Dağlar taşlar aşarım

Gözlerinin nurunda
Gönlünün huzurunda.

Alparslan Aydın

Gülme Kader

Gülme kader ağlat hadi,
Kabul olma dualarım.
Sevdam müebbeti yedi,
Kâbus oldu rüyalarım.

Sevmek nedir, sevda nedir?
Unuttum ben kaç senedir,
Ölüm ne hoş hazinedir,
Gece gündüz hep ararım.

İdamlığım her bakışta,
Daha kalkmam bu çöküşte,
Ruhum, kalbim kara kışta,
Gelmez gayrı hiç baharım.

Hasretle dert yoldaşımdır,
Gam ve tasa gardaşımdır,
Rahmet bana göz yaşımıdır,
Tufan olur yâr ağlarım.

Alparslan Aydın

Gün Gelir

Gün gelir,
Bülbül gülünü,
Arı balını, yolcu yolunu unuttur.
Ben hep seni ararım.
Beklemez olur gözler yollarda,
Kalmaz o yüce sevdalar,
Hepsi bir hayal,
Hepsi bir masal olur ya,
Bir sen kalırsın gerçeğim.

Gün gelir,
Toprak tohum vermez,
Açmaz bahçemde yaseminler,
Yeşermez dalında yaprak,
Suşar bulutlar en gri günlerinde,
Yağmaz sağanak sağanak yağmurlar,
Islanmaz göğün gözü
Amma ey Yâr!
Sensizliğin bulutuyla,
Her gece seni yağarım.

Gün gelir, doğmaz milyon yıllık güneş,
Söner gecenin incisi yıldızlar,
Sönmez denilen yanardağ alevi,
Bir duman, bir kül yığını olur.
Yakmaz olur beni cehennem ateşleri,
Ben sevdanla yanarım.

Ve gün gelir,
Adım dudağından duyulmaz,
Silinirim kalbinin en güzel yerinden.
Gün gelir el olursun,
Beni tanımazsın,
Anmazsın bile bu deli sevdayı.
Gün gelir yel olursun,
Yıkıp geçersin içimdeki dünyayı,
Bir solgun yaprak olur,
Rüzgâr rüzgâr seni ararım.

Alparslan Aydın

Güzeldir

Sabret gönül olma asi
İnandığın Hak güzeldir.
Yok ki ondan bir ötesi
Huzur veren tek güzeldir.

Dünya sahte, insan zalim,
Bildikleri tek şey zulüm,
Rabbim der ki korkma kulum
Lütüfları pek güzeldir.

Yalnız onadır imanım
Zikirdedir her bir yanım
Sığındığım tek limanım
Her şeyde gerçek güzeldir.

Tüm ruhum ona emanet
Etmem ki bir an ihanet
Koptuğu günde kıyamet
Onun yanı çok güzeldir.

Nefes, beden, ruh, can vermiş
Lütfeylemiş iman vermiş
İstedğim zaman vermiş.
Cömertliği sık güzeldir.

İste, istedikçe verir
"Rabbim ver" dedikçe verir
Ondan bekledikçe verir
Ondan beklemek güzeldir.

Vermiş bize akıl fikir
İstedığı tek şey şükür
Dua dua, zikir zikir
Kulluğun bilmek güzeldir.

Hem Rahim'dir, hem de Rahman
Dilde tekbir, kalpte iman
Azrail geldiği zaman
Adıyla ölmek güzeldir.

Alparslan Aydın

Hasbihal

Kalp mı yorulur
Kalıp mı yorulur insan
Dünya denen enkazın altında
Ezim ezim ezilirken yüreği
Sessiz ve çığlık çığığa

Can mı yanan
Can mı yakan âşığı
Cehennemler ortasında
Sevdanın en karası,
Aşkların en yarası
Tuz tuz dolarken acılarına.

Aşk yâra mıdır
Yoksa
Aşk yara mı
Adem ile Havva'dan
Ve dahi kal u beladan
Bugüne
Yakıp geceleri
Yıkıp niceleri
Dermansız koyan toprağa...

Alparslan Aydın

Helallik

Koca ömrüm, her saniye
Hakkım helal değil sana.
Sorma sakın neden, niye
Hakkım helal değil sana.

Sen doğrusun, yanlış bende
Ahlak, erdem hepsi sende
Sırat günü bekleyen de
Hakkım helal değil sana.

Dinlemeden yargılayan,
Ne sorup ne sorgulayan,
Dürüst pozu sergileyen,
Hakkım helal değil sana.

Abi diyip sırt çeviren,
Hain hain göz deviren,
Salya salya kir savuran,
Hakkım helal değil sana.

Dostum olan var günümde,
Tek bırakan zor günümde,
Mahşer vakti sor günümde
Hakkım helal değil sana.

Dertleriyle yandıklarım,
Güvenip inandıklarım,
Dost, arkadaş sandıklarım
Hakkım helal değil sana.

Kardeş derdim, ilk satan, sen
Düşman bilip kin tutan, sen
Gardaşlığı unutan, sen
Hakkım helal değil sana.

İşi gücü yalan dolan,
Soyu temiz, kendi yılan
Gece gündüz ahım alan
Hakkım helal değil sana.

Sözüm bitti hep vesselam
Almaz artık hiç hafsalam
Ahbap, dostum, yârim, yaram
Hakkım helal değil sana.

Alparslan Aydın

Hiçbirini Unutmadım

Ayrıldık ya yâr bu yüzden
Canım gitti bu benizden
Verdiğimiz onca sözden
Hiçbirini unutmadım.

Gülüşünü, bakışını
Yüreğime akışını
Ve dünyamı yıkışını
Hiçbirini unutmadım.

Bülbül unuttu gülünü,
Kerem unuttu külünü,
Mecnun unuttu çölünü
Hiçbirini unutmadım.

Adın nedir, yaşın nedir,
Öfken ne, gülüşün nedir
Benimle savaşın nedir
Hiçbirini unutmadım

Beslesen de hep kinleri
Unutsan da yeminleri
Duaları, aminleri
Hiçbirini unutmadım.

Unut deseler de her gün
Umut kesseler de her gün
Ne bir saniye ne bir gün
Hiçbirini unutmadım.

Sanma unuttur bu yürek
Saklımdasın mahşere dek
Unuttuysam öldüm demek
Hiçbirini unutmadım.

Dedim ben de unutayım
Aşkı sende unutayım
Canı tende unutayım
Hiçbirini unutmadım.

Unuttum tek uyku neydi
Sevgi neydi duygu neydi
Sevdamız bir efsaneydi
Hiçbirini unutmadım.

Alparslan Aydın

İnsan İnsan Derler Dayı

“İnsan insan derler dayı
İnsan nedir bildin mi sen?”
Önüne sersen dünyayı
Der ki bir çöp aldın mı sen?

İnsan denen nankör kuldur,
Şeytan ile aynı dildir,
Bütün derdi para puldur,
Kefende cep buldun mu sen?

Malın olsa yığınınca,
Sırat yolu kıldan ince,
Yaradana sığınınca,
Bak ki yolda kaldın mı sen?

Bu hırs ve kin nene gerek?
Neden haset dolu yürek?
Sonun toprak dolu kürek
İbret alan oldun mu sen?

Aslın su, toprak, çamur;
Bunu düşün olma mağrur;
Yaşadığın tek bir ömür,
Doğup doğup öldün mü sen?

Alparslan Aydın

İyi ki Doğdun

Bugün senin doğum günün,
Bugün benim doğduğum gün.
Bir nazlı gonca güle
Yanık bülbül olduğum gün.

Sen doğdun
Gözlerinle doğdu güneş,
Ay sönük kaldı yüzünün nurunda.
Ve yıldızlar...
Yıldızlar diz çöküp selam durdu
Aşkımın huzurunda

Sen doğdun
Ve dindi gönlümde
Sensizliğin depremi,
Fırtınası sessizliğin...

Sen doğdun
Işık oldun gözlerime,
Mana oldun sözlerime,
Derman oldun dizlerime...
Sen doğdun ve ben var oldum.
İyi ki doğdum gülüm
İyi ki doğdun...

Alparslan Aydın

Karakoç'a Semai

Sürgün idin, bitti sürgün
Üstad yolun açık olsun.
Sen mutlusun, bizler üzgün,
Üstad yolun açık olsun.

Dirilişti bir tek derdin,
Ömrünü bu yola verdin,
Amentüsü koca neslin
Üstad yolun açık olsun.

Gökten geldi karar: El Hak
Bize düşen razı olmak,
Gidiyorsun nur yüzün ak
Üstad yolun açık olsun.

Sevgiliden geldi muştun
Tek bir güle vurulmuşun
En sonunda bak kavuştun
Üstad yolun açık olsun.

Mona Roza gülsüz kaldı,
Türk şiiri dilsiz kaldı,
Şatırların bir iz kaldı
Üstad yolun açık olsun.

Alparslan Aydın

Kovma Kapılarından

Seni yanımdayken bile özlüyordum
Yaramdayken ölürüm .
Sevdam bitkisel hayatta benim,
Kepenk indirdi bedenim,
Duygularım kötürüm.

Uykularım kaçak şimdi
Gecelerim göçmen kuş,
Rüyalar peşinde okyanus okyanus
Anavatanından uzak,
Anavatanına yasak.

Yüreğindi anavatanı
Aşkımın, sevgimin
Günümün, anımın, gecemin
Mısramın, sözümün, hecemin.
Anavatanıydı gözlerin
Yarınlarımın, umutlarımın, hayallerimin
Göğe yükselmiş çaresiz ellerimin
Kabul edilmeyen duası idin
Çaresizce beklediğim .

Anavatanıydın sevdiğim
Güzelliğin, zarafetin
Gururun, asaletin
Anavatanıydın ey yar bilirim.
Huzurun ve saadetin.

Sevginin, merhametin
Başkentiydi gözlerin
Ve yüreğin
Tüm mülteciliğimle sığındım
Tüm çaresizliğimle yığıldım
Gözlerinin şavkına
Kovma kapılarından
Kimsesizim,
Kovma kapılarından
Çaresizim
Kovma kapılarından
Rüzgârda bir yaprak misali
Savruğum ve gayesizim.

Kovma kapılarından
Aslında Kerem var senin
Aslında lütuf.
Kovma kapılarından
Leylime yıldız gözlerin
Canıma can katan
Kevserdir yâr sözlerin
Şirince, hoş, latif.

Kovma kapılarından
Elsizim, ayaksızım
Kovma kapılarından
Yurtsuzum, topraksızım
Kovma kapılarından
Yolcuyum, duraksızım.
Kovma kapılarından
Ölüden çok farksızım...

Alparslan Aydın

Kudüs'le Hasbihal

Bakma sen yüzümüze; kırıl, darıl, bize küs
Et Rabbime şikayet, hakkındır bu ey Kudüs.

Sen ki ilk kıblemizdin, gittiğimiz ilk secde
Kulluğun şerbetini tattığımız ilk secde

Şimdi zalim elinde garip mi, tutsak mısın?
Herkesi yâren oldun, Mümine yasak mısın?

Yasak koysan da bize hakkındır nazlı Kudüs
İnşallah kavuşmalar yakındır nazlı Kudüs

Ömer'le hilal oldun, Ömer'den emanettin
Şimdi ne Ömer'iz biz ne de bir Selahattin

Çıkıp gelse Ya Resul, Miraç'tan bize baksa
Hangi yüzle bekleriz, Miracı Mescid Aksa

Bir bak Küffar eline nasıl da birlik vardır.
Dert Müslüman olunca nice kafirlik vardır.

Biz halen dem vururuz Filistin'den, Arap'tan
Haberini yok müminin başındaki çoraptan.

Uyan artık Müslüman, Kudüs'e kan bulaştı
Ayetler çiğneniyor, hadise kan bulaştı.

Bu vebal çok büyüktür, Cehennem söndüremez
Kudüs elden giderse, hiç kimse döndüremez

Alparslan Aydın

Masal

Yıl bilinmezde,
Yol dönülmezde iken,
Bir masal oldu hayat...
Öyle bir masal ki ne kaf dağı var.
Ne ardında zümrüdü anka;
Yalnız hüznün kaldı,
Yalnız gözyaşı...
Gökten elma değil düşen;
Koskoca üç dert taşı.
Biri benim başıma, bir benim...
Biri de... Yine benim...
Bu masalda mutlu son yok;
Bu masalda kırk gün kırk gece düğün...
Bu masalda hasret var,
Bu masalda kırk yıl kırk asır hüznün...

Alparslan Aydın

Mehmet Akif (Ey Koca Şair)

Doğruluk abidesi, dürüstlüğün timsali
Mümin yaşadı hep, yürüyen Kur'an misali.

Korkma, dedi millete;"Korkma! Sönmez bu Şafak.
Sen sığın Yaradan'a, kurtuluş onda ancak."

"Asım ol genç" diyeydi; tüm azmi, tüm gayreti
Bir sancakta toplamak, arzusu tüm ümmeti.

Hayalle yoktu işi, tüm derdi gerçeklerdi.
Herkesten de doğruluk ve dürüstlük beklerdi.

Atiyi karanlık görmek hep büyük zül oldu.
Menfaate eğilmez, yalnız Hakk'a kul oldu.

Namerde el açmazdı hiç kalsa da aç, fakir
Ne soyda leke vardı ne alnında ufak kir.

Ezelden hür yaşadı, ebede dimdik gitti.
Yesevice bir derviş, Yavuzca bir yığitti.

Affet ey koca şair! Ne bizler asım olduk
Ne sancakta birleştik. Aksine hasım olduk.

Şimdi görsen bizleri bülbül gibi ağlardın,
"Uyan ey ehli iman!" narasıyla çağlardın.

"Eşin var, aşîyanın var, baharın mı çok senin?
Bu nasıl bedbinliktir, inancın mı yok senin?"

Sen habip ümmetisin olur mu düşmek yes'e"
Diyip de seslenirdin hikmetçe sen herkese.

Asımlar yetiştirmek bizlere yemin olsun,
Ruhun şad olsun üstad, yüreğin emin olsun

Alparslan Aydın

Mehmet'in Duası

Yıldızı Oğuz Han'dan; hilali, Resulullah.
Bu senin son sancağın, onu sen koru Allah.

Tek dileği İlahi, senin yüce rızandır.
Resulüne komşu et, cennetine kazandır.

Bayrağa damla damla al oldu şanlı Mehmet,
Cennetin gül bağında artık sana emanet.

Cudideydi kimisi, kimi Yemen düzünde
Hepsinde tek bir iman, Tekbir vardır sözünde.

Halep'ten Ahmet, Ali; Niğde'de Halis Ömer
Biri girse toprağa bin ile geri döner.

Kimi anaya kuzu, kimi koçtu babaya
Göz kırpmadan koştular hepsi şehit olmaya.

Bir yurt için düşünce Türk'ün kanı toprağa
Ve dahi o kan, al olduysa yüce Bayrağa.

O yurdu ele vermek biz Türklere ar olur.
İşte bundan Türk hep İslam'a sancaktar olur.

Senden tektir duamız bizlere ar ettirme,
İslam'ın son kalesi, Haçlıya yâr ettirme.

Kıyamete dek bizleri, İslam'a hizmet ettir
Can denen serüveni Hilal yolunda bitir.

Alparslan Aydın

Münacaat

Ben sana güvendim, sana el açtım
Yabana elimi açmayım Ya Rab!
Şahadet getirip yolunu seçtim,
Başka da bir yolu seçmeyim Ya Rab!

Sen olmasaydın olmuşuk harap
Can da yok, ten de yok sadece turap
Aşkındır içtiğim en güzel şarap
Başkaca bir bade içmeyim Ya Rab!

Senindir bu yürek senindir bu can
Sen layık gördün de oldum ben insan
En büyük rütbemdir verdiğin iman
Başka da bir unvan biçmeyim Ya Rab!

Bu dünya bir sırdır, zor bir imtihan
Üç gün kaldığımız cefcaflı bir han,
Cennetin ki olsun bize armağan
Cehenneme şaşıp geçmeyim Ya Rab!

Zikirdir dilimde adın " ya Allah!"
Her daim söylenip dursun, inşallah
Nefsimi azdırıp bir gün mazallah
Şeytanın yoluna geçmeyim ya Rab!

Alparslan Aydın

O (celle Celaluh)

Yazım karadan
Sızım yaradan
Belki sonradan
Güler bu yüzüm.

Rabbim istemiş
Sabret sen demiş
Neyi vermemiş
Nedir bu nazım?

Dert verir, versin
Yine seversin
Bitmesin dersin
Derdim, marazım.

El açmam yada
Asla dünyada
Cümle murada
Ona niyazım.

Olsam bin beter,
Her gün derbeder
O var, o yeter
Yok itirazım.

Yalnız odur yâr
Ötesi zarar
Bir tek o duyar
Ahım, avazım.

Alparslan Aydın

O Gün (Başbuğ'a)

Bugün kara gün, 4 Nisan doksan yedi,
Başbuğun uğmağa ęıktıęı o gün.
Oyle bir ateş ki, kar buz eridi.
Milyonca bozkurtu yaktığı o gün.

Yine böyle bir gündü, yağmıştı kar.
Düşen kar değildi, nâr idi nâr
Ağla Ey Türkistan! Ağla ki yas var.
Başbuğun yetim bıraktığı o gün.

"lmez bu hareket" demişti bize,
"Siz ki bayraksınız, düşmek yok size."
Gecek var mıydı ki başka bir söze,
Üç hilalin göğe ęıktıęı o gün.

Biz ki bu davaya gönül vermişiz.
"Gök girsin..." diyerek yemin etmişiz.
Kırk yiğit ile saraylar kuşatmışız
Kürşat kılıcını ęektıęı o gün.

Alparslan Aydın

Ruhum Şad Olsun

Bugün benim ruhum öldü,
Namazımı kılmadılar,
Musallaya almadılar.
Salası da okunmadı, duası da.
Ne bedenden soydular
Ne kefene koydular.
Bugün benim ruhum öldü
Ne gördüler öldüğünü
Ne konu komşudan duydular.
Kara haberim tez yayılmadı,
Kara haberden sayılmadı.

Tabutumu kendim sırtladım,
Kendim serdim toprağımı üstüme.
Kendim okudum Yasinimi
Kendim verdim telkinimi.
Başım sağolsun benim,
Bugün benim ruhum öldü
Artık ceset bedenim.

Üçünde ağladım kendime,
Ağıtlar yaktım hıçkır hıçkır,
Ah be! İyi adamdım dedim,
Kimseye zararım yokmuş öğrendim.
Elli ikinci gecemde unuttum öldüğümü
Aynada görünce güldüğümü,
Bugün benim ruhum öldü
Sessizce vardım ulu dergaha,
Ne aha vakit buldum ne eyvaha
Kendime okudum bir Fatiha,
Ruhum şad olsun...

Alparslan Aydın

Sana Yazılan Şarkılar

Sana şarkılar yazıyorum güzel kız,
Hiç duymadığın notalarla.
Bir nihavend oluyor, bir kürd-i hicazkâr,
Ama hepsinde senin ismin,
Hepsinde yüreğin var.

Sana şarkılar yazıyorum sevdiğim,
Sensiz gecelerim kadar uzun havalar,
Senli günlerim kadar kısa halaylar...
Sevdam kadar dağ,
Gözlerin kadar deniz,
Yüreğim kadar ova türküleri yazıyorum.

Şana şarkılar yazıyorum,
İçinde gözyaşlarım,
İçinde hayallerim,
İçinde sevdam olan,
"Seni sevmediğim yalan"
Diyip de haykırdığım şarkılar.

Sana şarkılar yazıyorum vefasız,
Sen hiç dinlemeden,
Sana yazıldığını bilmeden de...
Hiçbir sözünde ezilmeden,
Ve hiçbir notasında büzülmeden de...

Alparslan Aydın

Seçtim...

Unutmak kolay dediler,
Ben de zor olanı seçtim.
Sevda derin çay dediler,
Sevdiğim var diye geçtim.

Anlamadım ben huyunu,
Bulamadım aşk soyunu,
Aşk iksirin özsuyunu
Sana susuz iken içtim.

Çölde gezdirir mecnunu,
Kaybettirir yâr yolunu,
Ben Kerem'in aşk odunu,
Meşale yapıp da göçtüm.

Aşk gülüme bir hâr oldun,
Bûlbûlüm, âh u zâr oldun,
Ne güldün ne de yâr oldun,
Bitti, gelsen de vazgeçtim.

Alparslan Aydın

Sen Türk Kızısın

Sen Türk kızısın unutma!
Başın Ağrı kadar dik,
Heybetli, vakur.
Yüreğin Fırat kadar deli,
Fırat misali coşkun.
Ve sen İstanbul kadar güzelsin...

Sen Türk kızısın hatırla,
Erzurum Tabyası'nda Nenem Hatun'sun.
Ne ölümler korkutur seni,
Ne de zulümler,
Vatanın esareti kadar...
Sen Elif Anam'sın.
Bir elinde minik beben,
Diğerinde bomba...
Savaş meydanlarındasın, korkusuzsun.
Biliyor yaban seni, ben biliyorum,
Sen Türk kızısın...

Sen Banı Çiçek'sin,
Dedem Korkut diyârından çıkıp gelen,
Bir elinde ok, diğerinde yay.
Bir kıldan çadır olur sana saray.
Sen Banı Çiçek'sin gülüm.
En yiğit pehlivandan daha pehlivan,
Bileği bükülmez, yiğit, kahraman.

Sen Aslı'sın, Şirin'sin, güzelsin.
Yaşanır senle,
Sevdaların en hüznülüsü, en sevinçlisi,
Velhasılı en içlisi...
Dökülür gözlerinden inci inci,
Akdeniz olur, Hazer olur gözyaşların...

Alparslan Aydın

Sen Yoktun

Sen yoktun
Gözlerim mahzun,
Ellerim kaldı böğrümde;
Sen yoktun
Hiçbir şeyin tadı yoktu ömrümde.

Sen yoktun
Duvarlarda kurşun yarasıydı gözlerim
Sen yoktun
Hep soğuktu gecelerim
Hep karanlık gündüzlerim.

Sen yoktun
Küsmüştü bana hayat,
Ben küsmüştüm dünyaya.
Sen yoktun
Hasretti yüreğim adam gibi
Alev gibi sevdaya.

Ve sen geldin
Gökten inen bir melek misali
Ellerinde yüreğim,
Gözlerinde sevdanın dili,
Tutup ellerimden
Yükselttin sevdaya,
Sen geldin sonra can kuşum
Sen geldin de
Kalbim başladı çarpmaya...

Alparslan Aydın

Sessiz İhtilal Oldu

Gözün değdi gönlüme, tüm sözcükler lâl oldu.
Kıyam etti yüreğim, sessiz ihtilâl oldu.
Yıkıldı sevda yurdum, yerle yeksan toprağım,
Çöktü kalbin başkenti, vatanıma mal oldu.

Sürgün yedim sevdadan, kovdular aşktan üryan,
Düştüm meçhul yoluna; kalp donuk, gözde giryan
Ne sitemdir bu yaşlar, ne Rabbime bir isyan
Bu aşk zor bir imtihan, bilinmez suâl oldu.

Sevda asırlık yolmuş, ben bir günlük kelebek,
Ne buna ömrüm vardır, ne güç yeter ne emek,
Payıma düşen Rabbim, merhameti beklemek,
Sevdam ki efsaneydi, gel gör kil ü kal oldu.

Alparslan Aydın

Sevgili

Saçların darağacı boynumdailmek ilmek
En büyük duam bu ki onda idam edilmek.

Ruhum senle ruh oldu, kemale erdi senle
Anlam buldu hayatım gülüşünle, neşenle.

Onlarca huri gelse olmaz saçının teli
Kokun cennet bahçesi, cennetin en güzeli.

Hayatın bir armağan, dünyaya ışık olmuş
O Gözlerin şavkına melekler aşık olmuş.

Pınarımdı gözlerin, içtiğim kana kana
Çöllerde Mecnununum gezerim yana yana.

Şevk verir heyecan verir adının her hecesi
Seni bir kez görenin kalmaz günü gecesi.

Unutturur gülüşün Aslı kim Leyla kimdir
Nasıl bir yarasın ki şifa Lokman Hekim'dir.

Alparslan Aydın

Sevgilime

Gözlerin ki öğretti yüreğime sevmeyi
Ve yüreğın, gözlerime gülmeyi.
Bil ki bitanem dünyalara değişmem,
Gözyaşlarını dudağımla silmeyi...

Alparslan Aydın

Sevmek (duam Budur)

Sevmek gözlerinde uyanmaktır,
Sevmek gözlerinde yaşlanmak
Mutluluklar sokağında.
Rabb'im gözlerinde tutsun beni
Rabb'im gözlerinle,
Duam budur gönül gözüm...

Sevmek ellerinde ısınmaktır,
Sevmek ellerinde yanmak
Zemherinin şafağında.
Rabb'im ellerinde tutsun beni
Rabb'im ellerinle,
Duam budur sımsıcacık elim.

Sevmek yüreğinde can olmaktır,
Sevmek damarında kan olmak
Kalp denilen otağında.
Rabb'im yüreğinde tutsun beni,
Rabb'im yüreğinle
Duam budur ceylan yüreğim.

Sevmek sen olmaktır,
Sevmek ölene dek sen kalmak
Seven kalpler durağında.
Rabb'im sende tutsun beni
Rabb'im senle
Duam budur her şeyim.

Alparslan Aydın

Sır

Dünya derler bir imtihan
Cevap sırlı, soru sırlı
Ne can dinler ne de canan
Gülü sırlı, hârı sırlı

Adem ile başlar bu sır
Devam eder var bin asır
Sonun belli, eski hasır
Yoğu sırlı, varı sırlı

Zaman bir buz, hızla erir
Türlü rüya, düş gösterir
Çeşit çeşit meyve verir
Bağı sırlı, barı sırlı

Dünya fani, vahim gerçek
Dolaşsan da bin bir çiçek
Kovan kovan, petek petek
Balı sırlı, arı sırlı.

Bir gün gider bak, ruh kuşu
Ne göz dinler ne de yaşı
Kabrın yakar içi dışı
Ölü sırlı, diri sırlı

Sevgi, nefret hepsi biter
Bir küçücük çukur yeter
İsrafil'ce bir sur öter
Nuru sırlı, sûru sırlı.

Alparslan Aydın

Sitem

Dün gece -hayır olsun- rüyamda ben,
Harap olmuş bir mezar taşı gördüm.
Elde kırık silah, elbisesi kan,
O dağ gibi şehit kardaşı gördüm.

"Nerede can verdiğim vatan" dedi.
"Boşa mı gitti döktüğüm kan?" dedi.
"Siz imişsiniz asıl düşman" dedi.
Yürekte kin, gözünde yaşı gördüm.

Biz ne yaptık evlat siz ne yaptınız?
Bırakıp da Hakk'ı, neye taptınız.
Size neler oldu, niye saptınız?
Hazin sallanan mağrur başı gördüm.

Alparslan Aydın

Sitem Semai

Adın türküydü dilimde,
Unuttum her bir sözünü.
Yoksun artık hayalimde
Şeytanlar görsün yüzünü

Dokunmaya kıymaz idim,
Sarhoşundum aymaz idim,
Bakar bakar, doymaz idim,
Toprak doldursun gözünü.

Kıymetin yok zerre kadar.
Artık sade nefretim var.
Teli kırık, bozuk çalar.
Kırdım aşkının sazını.

Hasretimdin yanımdayken,
Damarımda, kanımdayken,
Candan öte canımdayken
Bırakmadın tek tozunu.

İlaç olsan, ölür içmem.
Sırat olsan kalır geçmem.
Kanat olsan düşer uçmam.
Çekemem artık nazını.

Alparslan Aydın

Sitemkâr

Hiç mi özlemedi gözlerin beni
Bu kadar mı büyük bana nefretin
Ben ise ararım gece, gölgeni
Bağrım da cehennem senin hasretin.

Bırakıp da gittin alev ateşe
Peşinden gittiler sevinç ve neşe
Ne güne muhtacım ne de güneşe
Mademki göstermez bana suretin.

Gülümdün gittin de dikenler kaldı.
Gülşenin yerini hep çöller aldı.
Aşkın bir rüyaydı, aşkın masaldı.
Kötü sonla bitirmek mi niyetin.

Merhamet pınarın bana su vermez
Geceler gözüme uyku göstermez
Bu nasıl öfkedir akıl sır ermez
Bu garip cana mı kıymak gayretin.

Kıymaksa niyetin bekle az kaldı
Ne bahar var artık ne de yaz kaldı
Dilimde sadece bir niyaz kaldı
Yâr seni de yaksın zulmün zulmetin

Alparslan Aydın

Sitemkâr'dan Sitemyâr'a

Hangi özleyişle
Hangi bekleyişle
Basayım tuz dolu yarama
Tuz küllerini.
Gidişindi ruhumu ardın sıra
Kementleyen
Ve sürükleyen
Yolunu kaybetmiş bir yavru ceylan misali.

Gelmeyişin ya peki,
Gidişin bile yakmadı
O kadar
Yüreğimi, ellerimi ve gözlerimi.
Özledim diyememek
Ve ağız dolusu özleyememek
Seni,
Bu imiş cehennemin en ürküteni.

Takvimlere bakamamak yokluğun
Yokluğun nefes alamamak,
Erimek, çürümek, lime lime olmak yokluğun
Yokluğun cehennemlerce ateş,
Batıdan doğan güneş,
İsrafil'in dudağında bekleyen sur,
Ve benden dönmemesine giden huzur...
Yokluğun yok oluşum,
Yokluğun yokuşum
Hayat denilen yolun her dolambacında...

Alparslan Aydın

Sitemyâr

Takvimlerin hepsini yakın,
Umutları karanlık dehlizlerde bırakın.
Tüm sevdaları atın cehennem ateşlerine
Ruhunu sevdaya satanların kalbinin ortasından çarmıhlara çakın

Sessizlik diyarlarına sürün sevgi sözcüklerini,
Nihayetsiz Yusuf kuyularına yahut
En derin kabirlere,
Solgun ve yorgun cesetler misali
İndirilsin kimsesiz bir dervişçe
Zavallı yüreğim bırakıp da sevda yüklerini.

Okuyun canına sevdaların en karalarının
Leylaların en güzellerini
Gömün Mecnunların yüreklerine sessiz, kefensiz
İlmek ilmek asın Aslıları saçlarından
Yakın Keremlerin yerine Şirinleri
Orta yerinde sallandırın Aşkistanın
Ruhsuz gönüllerini sevda fukaralarının.

Yalnızlığın payitahtı yüreğim
Akın akın işgallerdeyim
Rabbim sana emanet hayallerim, her şeyim.
İnsafına bırakma
Merhametsizin tek arzum hep dileğim

Alparslan Aydın

Sözümü Tuttum

Sensiz yaşayamam derdim ya hani,
İnan ki sevgilim sözümü tuttum.
Sen gittin, sildim ben cümle cihanı
Gülmek ne, sevmek ne; bil ki unuttum.

Nefes var, can yok; beden var ruh gitti,
Güneşim karardı, ışığım yitti
Canı tende tutan aşkı, ümitti
Gözlerim çöl oldu, yaşı kuruttum.

Mecnunum yandığım çölü kaybettim
Kerem et sevdiğim, yolu kaybettim
Ağzımı kaybettim, dili kaybettim
Kelamım tükendi, sözü çürüttüm.

Kötüyle bitirdik biz bu masalı
Cennete bıraktım vaslı, visali
Yangındı yüreğim volkan misali
Sana kıyamadım, beni erittim.

Saçının teline kıyamaz idim,
Gözünün ferine doyamaz idim
Sensiz saniyeyi sayamaz idim
Günleri, ayları yılla bir ettim.

Alparslan Aydın

Şehit Seyit

Bir gariban nine,
Ağlıyor yaşlı gözlerle,
Toprağı sıcak bir mezar başında.
Dilinde yanık ağıtlar,
Bir oğlu varmış yirmi yaşında.
Adı Seyit;
Koç gibi bir delikanlı, yiğit mi yiğit.
Daha yeni sözlenmiş,
Davul zurnayla gitmiş
Peygamber ocağına,
Ve bir hasret sabahında,
Al bayrağa sarılı dönmüş,
Yiğidim baba bucağına.

Bir yiğit ki ne yiğit.
Vuramamışlar delikanlıca,
Çıkamamışlar mertçe yoluna namertler.
Bir pusuya düşmüş,
Bir pusuda yükselmiş,
Şehitlerin katına.
Şehit olmuş, dağ olmuş,
Dağlar utanmış, dağlar ufalmış
Şehidimin nuruyla....

Yıldızlar titriyor bu gece,
Üç beş kurşun dolaşıyor,
Kahpece ve sessizce.
Ve bir yiğit vurulmuş yatıyor.
Üç kalles kurşun yemiş, üç soysuz kahpeden.
"Ya Rab! Bir hilal uğruna yine bin güneş batıyor. "

Sen bu yüce milletin şanlı, yiğit Mehmet'i,
Sen Elif Anam'ın Oğuz'dan emaneti.
Yine doğdun güneş gibi kanlı dağlar ardında.
Güle güle git
Mehmetler bekler seni,
O şehadet katında.

Alparslan Aydın

Taşlayalım

Fikri sığdır, beyni cüce
Kendin devle bir eş görür.
Yüzü olmuş zifir gece,
Hiç sönmeyen güneş görür.

Lafa gelse yiğittir be!
Ama cinsi bir ittir be!
Çakar almaz kibrittir be!
Kendin alev ateş görür.

Dürüst ama kime göre,
Sahtekarlık onda töre,
Kendi batmış pise kire,
Başkasını bir leş görür.

Ahlaklıdır kendi güya,
İşi gücü yalan riya,
Kurmuş hain, sahte dünya,
El âlemi kalles görür.

Parası çok ruhu fakir,
Para dilde tek bir zikir,
Ne tövbe var ne de şükür,
Ahireti beleş görür.

Alparslan Aydın

Taşlayalım Bir Dahi

Abdest, namaz Allah borcun
Kula borcun ne edecen?
Hile hurda işin gücün,
Cennete sen mi gidecen?

Benim Rabb'im adil Rab'tır,
Bence sonun çok haraptır,
Aslın su ile tûraptır
Tabi çamura dönecece.

Kevser seni paklayamaz,
Yüzün kirin aklayamaz,
Kokarcılar koklayamaz,
Lağım dır senin derecece.

Din imanın dilde senin,
Arın, hayan elde senin,
Canın Azrail'de senin,
Bilmem ki nasıl ölecece?

Sevap, günah ne bilmezsin
Bir hayırda var olmazsın,
Üç gün Müslüman kalmazsın
İman nedir, ne bilecece?

Her gün günah ne de hoştur?
Kalbin ruhsuz, beynin boştur,
Bu dünyada işin iştir,
Ötede nasıl gülecece?

Ben Rabbime saldıım seni,
Burda kestim hikayeni
Kimse almaz cenazeni
Musallada tek kalacane.

Alparslan Aydın

Tut Elimden Öğretmenim

Tut ellerimden öğretmenim
Uçur beni gökyüzüne
Bir uçurtma misali rengarenk
Tut elimden rüzgarlara karşı dimdik
Yükselt en yükseğe
Yükselt en yüceye
Korkusuzca
Olayım kuşlardan özgür
Gökyüzünden sonsuz .

Tut ellerimden öğretmenim
Yaz satır satır, sayfa sayfa
Söyle mısra mısra beni.
Şiirlerin en içlisi olayım
Sözlerin en incisi.
Okunayım asırlarca şiir şiir dillerde
Dokunayım nağme nağme tellerde
Tüm yanık yüreklere.

Tut ellerimden öğretmenim
Işıl ışıl bir meşale yap beni
Aydınlat karanlığı ateşimle
Dağıt cehaleti
Yok et yobazlığın her türlüşünü
Söyleyim gelecek türküsünü
Dilden dile, gönülden gönüle.

Alparslan Aydın

Türk Tükenmez

Beş bin yıllık bir hikâye
Şu âlemde şer tükenmez
Hürriyetse büyük gaye
Oğuzlarda er tükenmez

Metehan'ım çığ eritir
Börteçine dağ eritir
Fatih olur, çağ eritir
Alnındaki ter tükenmez.

Korkun öfke, nefretinden
Korkar ölüm heybetinden
Vatan için gayretinden
Gözündeki fer tükenmez.

Belinde pusat tükenir,
Elde mühimmat tükenir,
Yorulur da at tükenir,
Üstünde nefer tükenmez.

Yaşamadık esaretle
Yaşasak da sefaletle
Yüreğinde cesaretle
Gideceği yer tükenmez.

Cumhuriyet sen bin yaşa
Hürdür artık her bir köşe
Başkomutan Kemal Paşa
Senle hiç zafer tükenmez.

Alparslan Aydın

Türklük Semaisi

Türk'üm dedim, ırkçılıkmış,
Vallah bunu bilmiyordum.
Diğerleri farklılıkmiş,
Vallah bunu bilmiyordum.

Türk'üm dedim, günahkârım (!)
Affet beni, aman Tanrım
Cehennem'de çok yanarım(!)
Vallah bunu bilmiyordum.

Allah yardım etsin Türk'e
Duam buydu ürke ürke
Adım çıktı bak faşike(!)
Vallah bunu bilmiyordum.

Türk yaratmış Rabbim beni,
Daha takmam ötesini,
Kudurturmuş bu da seni
Vallah bunu bilmiyordum.

Rabbim bunu nişan vermiş
İslam ile bir şan vermiş
Bir ebedi vatan vermiş
Sen de bunu bilmiyorsun.

Alparslan Aydın

Türküler Beni Söyler

Türküler beni söyler,
Beni anlatır
Bir dem hoş eder kalbi,
Her dem ağlatır.

Yürek ne, sevda ne bildim bileli
Ödeyen ben oldum ağır bedeli
"Şu yalan dünyaya geldim geleli,
Gönül senden özge yâr bulamadım."

Bir dem süremedim ben şu âlemde
Hüzün de bana ad, dert de elem de
"Ervah-ı ezelde levh u kalemde
Şu benim bahtımı kara yazmışlar."

Dış söküük, içim küf harap binayım
Kendim ettim kendime, kimi kınayım.
"Derdim çoktur hangisine yanayım,
Yine tazelendi gönül yarası."

Kanımı kattım hep gözüm yaşıma
Şu türkü eklensin mezar taşıma
"Gurbet elde bir hâl geldi başıma,
Ağlama gözlerim Mevla kerimdir."

Her türküde ben varım,
Her türkü beni tanır.
O yüzdendir
Türküler beni söyler,
Beni anlatır,
Her dem hüzne boğar
Her dem ağlatır.

Alparslan Aydın

Türkülerim Sustu Benim

Türkülerim sustu benim,
Ne kavalım inler dertli dertli
Ne sazım sırdaş artık bana.
Turnalar selamsız geçer göğümden
Sunam derin uykularda şafaklarca süren.

Kara tren de yok,
Getirdiği mektup da
Geç kalınmış istasyonların
Soğuk banklarında
Yakılmış ağıtlar da.
Yüreğimden yanık, meyın nağmesi
Karışıyor sessizliğin sesine sessizce.

Ervah-ı ezelde yazılmış
Kara yazım levh-i kaleme,
Ceylan gözlerde kaybetmişim binlerce selamı
Dilimde tek bir nâme
"Senden başka yâr seversem
Mevlam versin belamı."

Ne yârın hanesi var artık
Ne taş yastıklar.
Altımız toprak,
Üstü... Toprak
Soğuk bir mezar artık,
Son durak .

Türkülerim sustu benim
Göç göç oldu artık yüreğim.
Dudağımda son bir türkü:
"Gurbet elde bir hal geldi başıma
Ağlama gözlerim Mevla kerim."

Alparslan Aydın

Ve Ölüm Geldi...

Ve ölüm geldi...
Bir kuşun kanadında,
En yücelerden,
Gizemler ülkesinden...
Bir beyaz kuş
Ki kanadında siyah bir geceydi ölüm.
Ne gören oldu,
Ne de duydular sesini.
Sessizce süzüldü yüreklere...
Bir çırpınış oldu,
Bir nefes sondan
Akıp giden sonsuzluğa.
Bir damla soğuk kan oldu
Dolaştı damarlarda;
Bir damla su
Kavrulan dudaklarda...

Ve ölüm geldi,
Beyaz bir kuşun kanadında
En yücelerden...
Alıp pençesine gitti.
Bırakıp da geriye
Üç beş cemaat, bir beton musalla,
Semada yükselen yanık bir sala...
Ve koskoca bir gerçek,
İki dudak arasında;
'Lâilahe İlallah...'

Alparslan Aydın

Yalan

Bir gün seni sevmeyeceğim,
Ne hasretin ağlatacak beni,
Ne aşkınla delireceğim.
Unutacağım gözlerini ne renkti,
Nasıldı saçların.
Özlemeyeceğim gittiğin zamanları,
Beklemeyeceğim döneceğin yolları.
Ne gelmene gün sayacak,
Ne takvimle dost olacağım,
Seni seven, seni çarpan
Bu aptal kalbe,
Bir zincir vuracağım.
Vuracağım ki ardın sıra sürünmeyecek...
Akşam hayalinle yanmayacak,
Sabahları adınla uyanmayacağım.
Velhasılı bir tanem;
Seni seviyorum demeyeceğim,
Bir gün seni sevmeyeceğim.

Alparslan Aydın

Zamanla

Zamanla unutursun diyorlar
Yaranla unutulmuyor,
Gecenin karanlığı da derman değil
Şafağın yâranlığı da.
Gün de küskün bana
Güneş de,
Isıtmıyor hiçbir günümü
Kutup yıldızı değil kutuplarca yıldız
Bulduramaz, kaybettim yönümü

Zamanla avutursun diyorlar
Yaranla avunulmuyor.
Türkülerin acıklı nefesi de derman değil,
Kavalın yanık sesi de.
Saz da söz de küskün bana
Hiçbir âşık çalmıyor
Hiçbir turna söylemez türkümü
Ne bozlaklar ne uzun uzun havalar
Kandırır bu yorgun gönlümü.

Zamanla alışsın diyorlar
Yaranla alışılmıyor.
Ölümün soğuk nefesi de derman değil
Bir mezar köşesi de.
Toprak da küskün bana
Almaz beni koynuna.
Hiçbir tenesir temizlemez elimi, yüzümü
Hiçbir musalla taşımaz

Alparslan Aydın